

Forskel mellem Skatten paa dansk og fremmed Spiritus sætte de store Aktieselskaber i Stand til i Løbet af 2 eller flere Aar at sætte Priserne saa lavt, at Avance-tabet bliver ødelæggende for de mindre Brænderier, der ej have store Kapitaler at staa imod med. Efter at dette er gjort, kunne Aktieselskaberne saa gaa til i Ly af den bestaaende høje Toldbeskyttelse at forhøje Priserne saa meget, at de meget hurtigt kunne indvinde de Millioner, de have tabt, medens Priserne stode saa lavt. Det er for disse store Virksomheder en let Sag at udnytte Beskyttelsen saaledes, at de, efter at have ruineret en Del mindre Konkurrenter i Løbet af faa Aar, ej alene indvinde de Millioner, som ere gaaede tabt, men tjene ny Millioner ved i Ly af Tolden atter at hæve Priserne til den gamle Højde.

Jeg skal endnu gøre opmærksom paa et Særsyn, og det er det, at en konservativ Regering her ganske roligt og sindigt foreslaar en Ændring i Beskatningen, der efter Regeringens eget Skøn og efter dens egne Beregninger vil medføre en saadan Revolution for den bestaaende Industri, at man venter en Nedgang i dens samlede Produktion til Halvdelen. Ved ikke faa Lejligheder har man bebredt Frihandelsmændene her i Landet, og da særlig mig, at de ikke have taget tilbørligt Hensyn til det bestaaende. Men jeg maa sige, at jeg aldrig nogen Sinde har gjort mig til Talsmand for en Forandring i den bestaaende Toldbeskatning af den Beskaffenhed, at man med Rette kunde vente en Nedgang i den betræffende Industris Produktion lige frem til det halve. Det maa være aldeles klart, at en saadan pludselig Forandring er af ligefrem ødelæggende Virkning for den indenlandske Industri. Hvis man her til vil svare: ja, Hensigten er heller ikke at holde Haanden over den bestaaende Industri, det er mere af moralske Grunde, vi ønske en Brændevinsskat, saa kunne vi vist alle blive enige om, at det, man her tilsigter, aldeles ikke stemmer med de Erfaringer, man har fra andre Omraader. Vi have jævnlig drøftet Ølskatten, og hele Landet er vidende om, at de Forventninger, man knyttede til den høje Skats Virkning paa Forbruget, ikke ere gaaede i Opfyldelse. Forbruget er gaaet noget ned i Begyndelsen, derefter tog det atter til, og har nu endogsaa naaet en større Højde end den Gang, man begyndte med den høje Skat. Noget lignende vil vist nok finde Sted for Brændevinsskattens Vedkommende, og jeg gentager, det har været

mig overraskende at se en saa radikal Forandring i det bestaaende foreslaet af en konservativ Regering. For øvrigt vil jeg kun gøre den Slutningsbemærkning, at man har taget fejl, naar man ved forskellige Lejligheder har fremstillet mig som en begejstret Tilhænger af en Brændevinsskat. Jeg har kun sagt, at hvis man derfor kunde faa en god Toldlov, vilde det være rigtigt at gaa til en rimelig Forhøjelse af Brændevinsskatten. Det ærede Medlem fra Køge (Alberti) sagde en Gang, at Brændevinsskatten var en Diamant, man skulde holde paa; men jeg synes rigtig nok, at denne Diamant aldrig vilde kunne faa en bedre Indfatning end en god og smuk Toldlov. Og kunde vi naa et saadant Resultat, tror jeg sikkert, at alle Medlemmer her i Salen kunne være tjente med at være behjælpelige ved denne Diamants omhyggelige Slibning og forsvarlige Indfatning til Glæde ej alene for os selv, men for hele Samfundet.

Alberti: Jeg finder ingen Grund til at komme dybere ind paa denne Sag, da jeg ved tidligere Lejlighed i Fjor har haft Anledning til at udtale min Opfattelse deraf. Det er kun den Henvendelse, som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, rettede til mig, der gør, at jeg vil sige et Par Ord, som kun angaa min personlige Stilling til det Forslag til Diamantens Anvendelse, det ærede Medlem fremkom med. Jeg tror, at det altid vil være en noget tvivlsom Anvendelse at tage en høj Brændevinsskat for derigennem at kompensere en Toldlov, selv om denne Toldlov var ganske ekstra god, idet man derved kun vilde tage fra den ene Lomme og lægge over i den anden. Det vil nemlig altid kunne være meget tvivlsomt, om ikke det, man tog fra den ene Lomme, vilde blive mere end det, man var nødt til at lægge i den anden Lomme, men i alt Fald vil jeg som min personlige Mening udtale, at det skulde være en ganske anderledes god Toldlov, vi fik, end den, vi naaede at faa vedtaget gennem et Kompromis i Fjor.

Koedt: Jeg troede, jeg havde udtalt mig saa varsomt og fredeligt, at det vilde være vanskeligt at finde nogen Anke imod min Fremstilling. For øvrigt har jeg heller ikke opfattet det ærede Medlems Udtalelse paa anden Maade, end at det var en Gentagelse af hans almindelige Betragtning, der gaar ud paa, at en Brændevinsskat vilde være et tvivlsomt Gode i Forbindelse med en Toldlov. Det ærede Medlem har før udtalt, at man ved en